

ριοχὴν τοῦ ἀγῶνος βορειοανατο
λικῶς τοῦ Ζιτομίου τὰ Σοβιέτ
ἐπαχρίσθησαν μὲ νέας δυνάμεις
σφοδρὰς ἀντεπιθέσασα, αἵσινες

νό
νι
ἀγ
ὄπ

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

6

Η

Ἀρμοδίως ἀποδεικνύεται ὅ
τι ἡ ἰδρυομένη Ἀνωτάτη Σχο
λὴ Μουσικῆς δὲν ὀργανοῦται
μὲ βάσιν τὴν μετατροπὴν τοῦ
ᾠδείου Ἀθηνῶν εἰς κρατικὸν
μουσικὸν ἴδρυμα, ἀλλὰ μὲ βά
σιν τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουρ
γίαν Ἀνωτάτης Μουσικῆς Σχο
λῆς ὁμοίαν πρὸς τὰ λοιπὰ
μουσικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύμα
τα τῆς χώρας.

Ε
βρί
λώ
τῶ
τῆ
κό
τη
σα
κα
κύ
σι
εἰν
με
νεύ
εἰν
πό
τό
ἀπ
τοι
το
πλ
πό
νε
Ο
τα
ωτ

Τὸ πρόβλημα, ὅπερ προκύ
πτει ἐκ τῆς ἰδρύσεως καὶ λει
τουργίας τοιαύτης κρατικῆς
σχολῆς, εἶνε τοῦ διδακτικοῦ
προσωπικοῦ καὶ τῶν οἰκονομι
κῶν πόνων τοῦ νέου ὀργανι
σμοῦ. Καὶ θεωρεῖται, κατὰ
τοὺς ἄρμοδίους, μοιραῖον εἰς
τὴν Ἀνωτάτην Μουσικὴν Σχο
λὴν γὰ περιληφθῶν ὡς καθη
γηταὶ τὰ καλλίτερα διδακτικὰ
στελέχη τοῦ ᾠδείου Ἀθηνῶν.
Εἰς ἣ.τι ἀφορᾷ τοὺς οἰκονομι
κοὺς πόρους, οὐδὲν καθωρίσθη
ὀκόμη, εἶνε δὲ λίαν πρόωρον
γὰ θεωρῆται ὡς βέβαιον ἢ πι
θανὸν ἢ μεταβίβασις περιου
σιακῶν στοιχείων (κληροδοτη
μάτων κλπ.) τοῦ ᾠδείου Ἀ
θηνῶν εἰς τὸν νέον κρατικὸν
ἐκπαιδευτικὸν ὀργανισμόν. Ἐ
πὶ ὅλων αὐτῶν τῶν ζητημάτων
διεξάγονται συνεννοήσεις με
ταξὺ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παι
δείας καὶ τῶν ἄρμοδιων συμ
βούλων τοῦ ᾠδείου Ἀθηνῶν.

κα
κύ
σι
εἰν
με
νεύ
εἰν
πό
τό
ἀπ
τοι
το
πλ
πό
νε
Ο
τα
ωτ

Ν

Ο ΦΑΡΟΥΚ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΛΙΒΑΝΟΥ

Ἡ ἐκθεσις τοῦ
πρὸς τὸν Μέγαλον Βεζύρην (Αὐ-
γουστὸς 1826) περὶ τῆς πο-
λιορκίας τῆς Ἀκροπόλεως ἐ-
στάλη ἐξ Ἀθηνῶν διὰ πεζοπό-
ρου, ὅστις ὁμῶς συνελήφθη ὑ-
πὸ τῶν Ἑλλήνων πλησίον τῶν
Θηβῶν.

Ἔτσι, ὁ ἀνύποπτος τοιχυ-
δρόμος ἔγινε καὶ ἀκούσιος
δωρητὴς εἰς τὸ ἔθνος ἐνὸς ἐκ
τῶν περιεργωτέρων καὶ χρησι-
μωτέρων, διὰ τὴν περίστασιν
ἐκείνην, ἱστορικῶν ἐγγράφων.

Ἡ κυριωτέρα περικεπητὴ τοῦ
ἀφορᾶ τὴν ἄλλειψιν τῶν τροφί-
μων τοῦ ἐν Ἀθήναις στρατοῦ
τοῦ Κιουταχῆ δίδει καὶ τὴν εἰ-
κόνα τῆς ἀθλίας καταστάσεως
τοῦ στρατοπέδου τοῦ πολιορ-
κητοῦ τῆς Ἀκροπόλεως:

«Ἦδη — γράφει ὁ Κιουταχῆς
πρὸς τὸν Μ. Βεζύρην — οἷδέ
εἰς κόκκος καρποῦ δὲν μᾶς ἔ-
μεινε, ὥστε κατήντησα εἰς με-
γάλην ἀμηχανίαν. Τῶν τροφῶν
τὴν προμήθειαν νὰ φροντίζω ἢ
νὰ φροντίζω διὰ τὰς πολλὰς πο-
λεμικὰς ὑποθέσεις; Διὰ νὰ μὲ
ἐλευθερώσετε ἀπὸ αὐτὴν τὴν
φροντίδα τῶν ζωοτροφῶν, δια-
τάξατε ὅπου ἀνήκει διὰ νὰ προ-
φθάνωσιν αἱ ἀναγκαῖαι τροφαί».

***

Ὁ Κιουταχῆς μὲ τὸ ἴδιο ἔγ-
γραφον ζητεῖ ἀλεύρι καὶ ὄχι
σιτάρι. Γράφει ὅτι δὲν ἐπαρ-
κοῦν οἱ μύλοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ
γι' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τοῦ σιέλ-
λωνται τακτικὰ ποσότητες ἀ-
λεύρου ἀπὸ τὴν Λάρισαν.

Ἀπὸ τὸ κείμενον τῆς ἐκθέ-
σεως προκύπτει ὅτι εἶχε γρά-
ψει σχετικῶς πρὸς τὸν πασάν
τῆς Λαρίσης, ἀλλ' ἐκεῖνος εὐ-
δεμίαν ἀπάντησιν τοῦ ἔστει-
λε καὶ τὸν ἀφήκεν εἰς τὸ ἔλεος
τοῦ Μωάμεθ.

Ἀπληπισμένος λοιπὸν ὁ ἀρ-
χηγὸς τῆς πολιορκίας τῆς Ἀ-
κροπόλεως ἔγραφε πρὸς τὸν
Μ. Βεζύρην:

«Παρκαλῶ νὰ ἐκδοθῶσι, περὶ
τούτου, αὐστηραὶ διαταγαί. Δι'
ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Λυπηθῆτε